

7) Когато убиваме сами себе си или съ оръжіе или съ другъ начинъ, или когато умо-ряваме себе си съ неумѣренность въ ястіе, и питіе, или съ нѣкой лошъ обычай.

3. За да упазимъ таѣхъ заповѣдь трѣбува: 1) да почитаме *человѣческій-тъ животъ*, подиръ спасеніе-то на душъ-тъ, за най драгоцѣненъ даръ Божій: 2) да *обычаме всичкы-ты* *человѣцы*, и да ся противимъ на всякъ яростнъ и отмъстителнъ страсть, и да ѣхъ угасяваме въ *само-то и' зачало*: 3) да *отбѣгнуваме отъ сѣрдиты и отмъстителны* *человѣцы*, които като не могатъ да търпѣтъ нѣкойхъ противность, почитатъ за голѣмъ славъ да отмъщяватъ на други-ты: 4) да *имаме кроткъ и смиренъ* духъ. Защото отъ гордость-тъ, отъ гнѣвъ-тъ и отъ самолюбіе-то произлазятъ прѣніе и смърть: 5) Трѣбува да ся молимъ много Богу за такъвъ духъ. Такъвъ е былъ духъ-тъ Христовъ. Той е найобычливъ и великодушень духъ, и всякога произвожда спокойствіе и блаженство; но гнѣвливыи-тъ и отмъстителныи-тъ духъ произвожда неспокойствіе и окаянство. Той е духъ на *лукавыи-тъ*.

4. Гнѣвливи-ти и отмъстителни-ти *человѣци* трѣбува да ся покаѣтъ, и да просѣтъ отъ Бога *ново сѣрдце*; ако не, то тѣ не ся приготвятъ за *небесно-то царство*, което е правда и миръ. Нашъ-тъ Спаситель е *Князь на миръ-тъ*.
